

ಮಂಜುನಾಥ ಹುಲಕೋವ್ವ

ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಅವನಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು

ಅಂದು ಪುಟಾಣಿ ಅವನಿ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟೇಳುವಾಗಲೇ ಬೆಳಗಿನ 8 ಗಂಟೆ. ನಾನಾ ಸರ್ಕಸ್ ಮಾಡಿ ಎಬ್ಬಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಸುಸ್ತೋ ಸುಸ್ತು. 9 ಗಂಟೆಗೆ ಶಾಲೆ. 8.40ಕ್ಕೆಲ್ಲ ಪಕ್ಕದ ಬೀದಿಯ ನಂದಿನಿ ಬೂತ್ ಬಳಿ ಶಾಲಾ ವ್ಯಾನ್ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಸ್ನಾನ, ತಿಂಡಿ ಡ್ರೆಸ್ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿ ಸಿದ್ಧಳಾದ ಮಗಳಿಗೆ ಬೈ ಹೇಳಿ ಅಮ್ಮ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು, ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾನ್ ಹತ್ತುವವರು ಅವನಿ ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ ಇಬ್ಬರೇ! ಅದೇಕೋ ಅಂದು ಅವನ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ವ್ಯಾನ್ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವಳ ಕಣ್ಣು ಹನಿಗೂಡಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ತಡವಾಗಿ ಹೋದರೆ ಶಕುಂತಲ ಟೀಚರ್‌ರಿಂದ ಸಹಸ್ರ ನಾಮಾರ್ಚನೆ ಜೊತೆಗೆ ಬೆತ್ತ ಸೇವೆ, ಏನಪ್ಪಾ ಮಾಡೋದು?

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೂರದಿಂದ ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಕಣ್ಣು ಕಿರಿದಾಗಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಒಂದು ದಷ್ಟಪುಷ್ಟ ಆನೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಾ ಇವಳ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನಿ ಆನೆಯ

ಕಡೆ ಕೈಬೀಸಿ 'ಆನೆಯಣ್ಣು, ಹಾಯ್' ಎಂದಳು, ಆನೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು 'ಯಾಕೆ ಅಳ್ತಾ ಇದೀಯಾ ಪುಟ್ಟಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಶಾಲಾ ವ್ಯಾನ್ ಬರದೇ ಶಾಲೆಗೆ ತಡವಾಗಿರುವುದು, ಮಿಸ್ ಬಯ್ಯಬಹುದು ಎಂದು ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. 'ಅಯ್ಯೋ, ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ? ನಿನ್ನ ಶಾಲೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಾನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತೇನೆ ಬಾ ಹತ್ತು' ಎಂದು ಆನೆ ತನ್ನ ನಾಲ್ಕೂ ಕಾಲು ಮಡಿಸಿ ಕುಕ್ಕುರುಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿತು. ಅವನಿ ಅದರ ಬೆನ್ನೇರಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅದರ ಡುಬ್ಬ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಳು. ಶಾಲೆಯೆಡೆಗೆ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಅವನಿಯ ಜಂಬೂ ಸವಾರಿ ಸಾಗಿತ್ತು. ಹಾದಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಜನ ನಿಂತು ನೋಡುವವರೇ! ಸುತ್ತಲೂ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಗಿಡ, ಮರ, ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ. ಅವನಿ ಪರಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ತೇಲಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಶಾಲೆ ಹತ್ತಿರ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮೂಹ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು

ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಅವನಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಒಳ ಕರೆದೊಯ್ದರು.

'ಪುಟ್ಟೇ, ಸಂಜೆ ನಾನೇ ಬರ್ತೀನಿ', ಎಂದು ಆನೆ ಟಾಟಾ ಮಾಡಿ ಕಾಡಿನೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಸಂಜೆ ಶಾಲೆ ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆನೆಯಣ್ಣು ಶಾಲೆಯ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಹಾಜರಾ! ಮತ್ತೆ ಹೊರಟಿತು ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಅವನಿಯ ಜಂಬೂ ಸವಾರಿ. ಮನೆ ಸಮೀಪಿಸಿತ್ತು. ಇನ್ನೇನು ಆನೆಯ ಭುಜದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ 'ಧೂಪ್' ಎಂದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಳು. 'ಅಮ್ಮಾ...' ಎಂದು ಚೀರಿದ್ದಳು.

ಒಳಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದ ಅಮ್ಮ 'ಏನಾಯ್ತೇ ಪುಟ್ಟಿ? ಮಂಚದಿಂದ ಯಾಕೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿ? ನೋವಾಯ್ತಾ? ಕನಸು ಕಂಡಿಯೇನೇ?' ಎಂದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಕೂರಿಸಿದಳು. ಅವನಿಗೆ ಆಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ತಾನು ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಶಾಲೆಗೆ ಜಂಬೂ ಸವಾರಿ ಹೋದುದು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂದು!

■ ಕೆ. ಲೀಲಾಶ್ರೀನಿವಾಸ